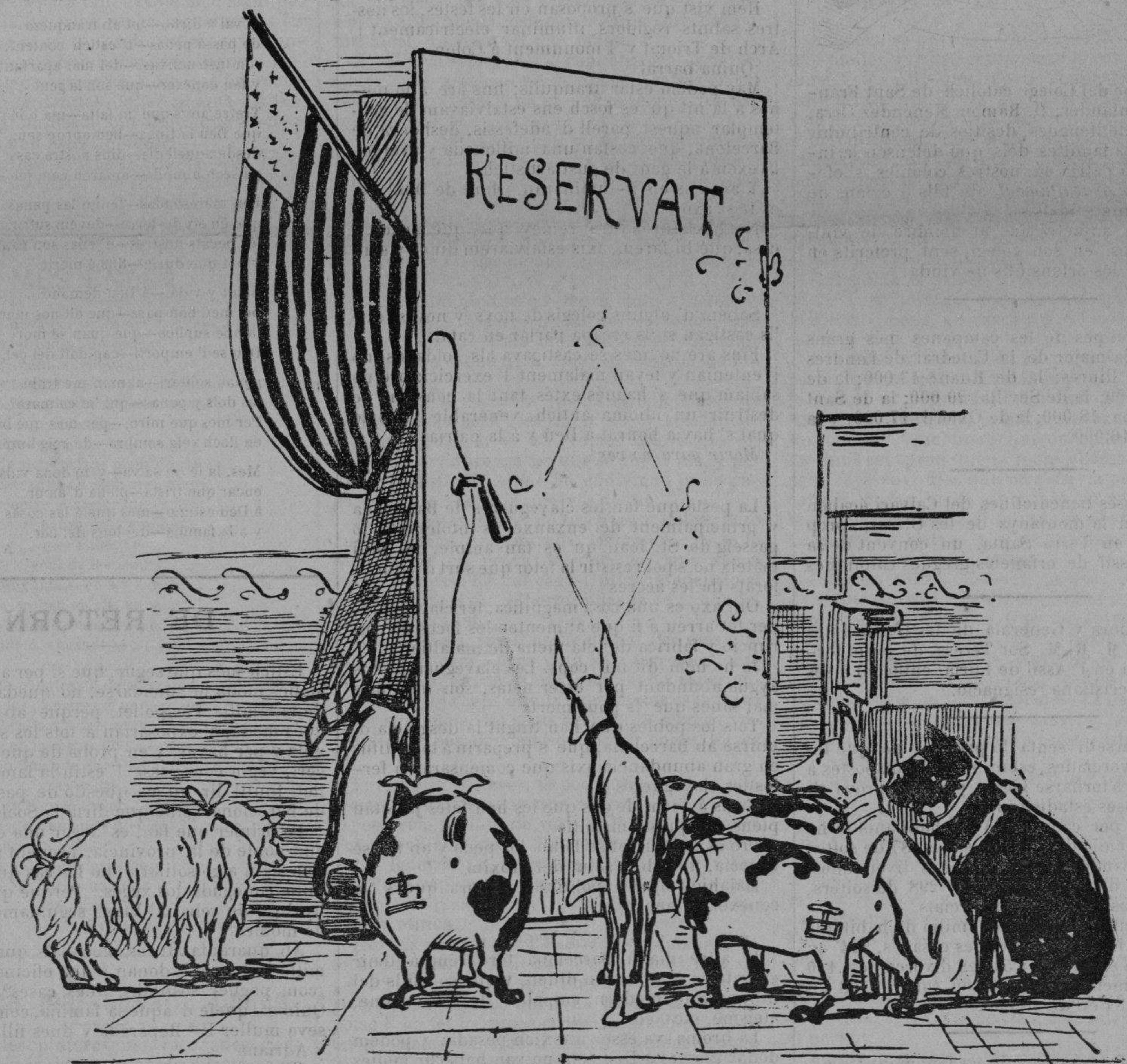

SUMARI: Text: De tot arreu.—Moscas d' ase.—Un de tants, (poesia) per A. Sió.—De retorn, per *Trenca Cetrills*.—Mes enllá, (poesia) per P. Xemani de les Guilleries.—Antes que mal casat... Conco, per *Lo Notari de Llordá*.—Ultimes neves, (poesia) per Pere Chistos.—Cartes de fora, per *Llana Pura y Matilde Abella de Burgues*.—Cantars, per J. C. E.—A la vora del foch.—Epígrames, per *L' escrivent del Registre de Conill*.—Trenca-closcas.—Correspondencia.—Servei de LA BARRETINA.

!!!! U U U U U !!!!

Aquest que 's fica dins del reservat es l' embaxador dels Estats-Units.
Y aquests que 's queden fora, sense saber res, son los xicos de la prensa.

Recomanem á nostre Sr. Arcalde y magnífich Ajuntament, y especialmente al Sr. Vilaseca que procuri, si li es posible, que 'ls municipals

No reneguin.

No vagin ab lo barret al clatell.

No vagin sense guants.

No festegin ab les raspes.

No deixin anar bicicletas, de nit, sense llum.

No permetin que vagin pobres pel carrer ensenyant les vergonyes y donant altres espectacles indignes de la Agregació.

(Se continuarà.)

Recomanem á nostres estimats rectors que á les iglesies se posin les cadires arrenglerades á fi d' evitar confusions y escenes poch propies del temple de Deu... y les trepitjades dels cobradors de les cadires dites.

Lo Director del Colegi catòlic de Sant Francisco, en Santander, D. Ramon Menéndez Orra, catedràtic de llengües, desitjós de contribuir al alivi de les famílies dels que defensen la integritat de la patria en nostres colonies, s' oferia a educar gratuitament als fills ó orfens de nostres valents soldats.

Al efecte, admetrà fins al nombre de vint, com dexibles, en son colegi, sent preferits en primer lloc los orfens fills de viuda.

Veusaqui el pes de les campanes més grans de Europa: la major de la Catedral de Londres pesa 84 000 lliures; la de Ruan, 43.000; la de Toledo, 30.000; la de Sevilla, 20 000; la de Sant Pere de Roma, 18.000; la de Oxford, 17.000, y la de Moscou, 16.000.

Set religioses benedictines del Calvari acaben de fundar en la montanya de les Olives, aprop de Betania, en Terra Santa, un convent de sa orde y un assil de orfanetes gregues catòliques ó disidents.

La Fundadora y Generala de les Germanetes dels Pobres, M. R. M. Sor Teresa de Jesús Jornet, ha mort en l' Assil de Lliria, edificant á ses Filles ab sa cristiana resignació.

Lo Dr. Merselli senta lo principi de que les personnes divorciades están molt predispostes á suicidarse ó á tornarse boges, y axó ho prova ciuant nombroses estadístiques.

En Prusia per cada millo de habitants hi ha hagut 61 suicidis de dones casades, 87 de solteres, 424 de viudes y 348 de dones divorciades; 286 suicidis de homes casats, 298 de solters, 948 de viudos y 2 834 de divorciats.

En Wurtemberg per cada millo de habitants hi ha hagut 143 bojos en dones casades, 224 en solteres, 338 en viudes y 540 en divorciades; 140 bojos en homes casats, 236 en solters, 338 en viudos y 1.484 en divorciats.

Gracies á Deu carexen de tot fonament les notícies alarmants que la premsa estranjera ha propalat referents á la salut de Sa Santedad Lleó XIII.

Afortunadament lo Papa gosa d' escelent salut,

com quedá demostrat en la recepció celebrada lo dia de Sant Joaquim, en qual fetxa lo Pare Sant rebé inequívokes proves de tots los cristians.

Per notícies sabém que fa pochs dies que la vila de Castelltersol celebrá sa festa major ab tota solemnitat. Ofici solemne al primer dia, en honra dels sants martyrs, ab orquesta y sermó, professó solemne á la tarda. En la nit funció teatral en la Joventut Catòlica, en que se representa «Lo Rector de Vallfogona.» En lo segón dia, solemne ofici de difunts y sermó, y per la nit solemne vetllada en honor y obsequi al Sr. Diputat á Corts, en qual vetllada se llegiren discursos, cants acompañats al piano, una poesía de la poetisa Srtá D. Agnés Armengol, natural de Sabadell, y altra del Rvnt. S. B. Pvre., titulada Castelltersol á son diputat.

La orquesta fou La Catalana, de Granollers, que en tots los actes desempenyá be son comés; lo Rvnt. predicador, lo catalanista Rynt. S. B. Pvre., beneficiat de Sabadell. Sabém que 'ls forasters que passen allá l'estiu distribuixen prop de 100 bonos de pa, de carn y arros. Sabém que fou brillant lo tipich y antich-ball del ciri.

Hem vist que's proposan en les festes, los nosres sabuts regidors, illuminar elèctricament l' Arch de Triomf y l' monument á Colón.

¡Quina barra!

May podém estar tranquil·s; fins are á lo menys á la nit qu' es fosch ens estalviavam de contemplar aquest parell d' adefessis, deshonra de Barcelona, que costan una millonada y avergonyen á la gent de gust artístich.

Y are ens els il·luminaran. ¡Mare de Deu! qu' es trist axó.

No hi haurá altre remey que quedarnos á casa; qué hi farem, axis estalviarem dinés y son.

**

Sabém d' alguns col·legis de noys y noyes, que 'ls castigan si 'ls escapa parlar en català.

Fins are no mes se castigava als soldats si no l' entenian y feyan malament l' exercici: pro no sabiam que s' hagués extés tant la consigna de destruir un idioma antich, venerable y ab lo qual s' havia honrat á Deu y á la patria.

Morir para no ver.

**

La pesta que fan les clayequeres de Barcelona y principalment del enxanxe, es intolerable; lo passeig de St. Joan qu' es tan ample, del mitj mateix no's pot resistir la fetor que surt d' aquells forats de les aceres.

Oh! axó es una cosa magnífica; fer clayequeres per tot arreu á fi que aumenten los focos de corrupció y fàbrica de tota mena de malalties!

Ja ho hem dit mil cops. Les clayequeres sens ayga abundant per ésser netas, son molt més mal sanes que 'ls pous morts.

Tots los pobles que han tingut la desgracia d' unir-se ab Barcelona, que s' preparin á tenir tifus en gran abundància axis que comensaran á fer-los les clayequeres.

Vegis á Vich: de des que les han fetes ja están plens d' aquesta malaltia.

Pro es inútil; tot se fa ab los peus y ab tot se negocia, fins ab la salut del próxim.

Malahida siga la política y l' hora que s' va conèixer. Amen.

**

L' altre dia á Barcelona tornarem á tenir «atentats» que are en diuen, y que son fills del liberalisme modern empeltat de masonisme, ateisme, etc., etc.

La broma va ésser un xich pesada, y podem donar gracies á Deu com no van haberhi moltes desgracies, perque lo natural era que hi fossen. Ja podem dir ben bé que la Providència ens guardi de Moros y de Cristians.

**

A la senyora d' en Cánovas l' han feta duquesa de no se quants; á n' aixó no hi trovem res que dir, perque no costa quartos; are, de lo demés, val mes no parlarne.

Costa poch ésser generós pagant el próxim. Y de les altres viudes que'n farem?

Y que per ventura s' ha de privar al públic de fer obres de misericòrdia? Ah, bé, axó si per xo.

UN DE TANTS

Perque soch pobre—tothom se'm burla, tothom se'm rifa.—ningú'm dòré; no tinch un céntim—ni un fil de tela; salut molt poca,—pro encar tinch Fé.

Mes, com soch jove.—gandúl me diuen molts quan me troban—per lo carré: no puch fer feynas—massa pesadas, tota ma vida—pobre seré.

Amichs no'm faltan—que ab sas paraules, consol me donan—en ma tristó: pro molts d' ells saben—que 'ls necessito, mes tots contestan—que Deu te'n dò.

Es que no veuen—ni consideran la gran distància—que hi há entre 'ls dòs; ells de tot gosan—y fins malgastan, jo tinch de viure—trist com un gos.

¿Qué 'ls costaria—de protegirme, no ab sas paraules—sino ab bons fets? ¿Qui 'ls assegura—que ab mes miseria sos fills no's trobin—ó bé 'ls seus nets?

Si val á dirho—tot ab franquesa de passá penas—n' estich content, son instructivas,—del mal apartan y fan conéixer—qué son la gent.

Tretze anys que'm falta—ma bona mare, que Deu la tinga—ben aprop seu; desde aquell dia—dins nostra casa pa sech abunda—amarch com fel.

Ben merescudas—tenim las penas que en eix desterro—devém sufrir, los pecats nostres—d' elles son causa y pot que durin—fins á morir.

Salut y vida,—á Deu demano pel meu bon pare—que ell nos manté; també suplico—que quan se mori Deu se l' emporti—cap dalt del cel.

¿Quan solitari—al mon me trobi, los dols y penas—qui'm calmará? Per mes que miro,—per mes que busco en lloc veig sombra—de goig humá

Mes, la fé'm salva—y'm dona vida, encar que trista—plena d'amor, á Deu estimo—mes que á las cosas y á la familia—del fons del cor.

A. Sió.

DE RETORN

Estich més que segur, que si per avuy á demà sigüés moda lo suïcidarse, no quedaría ni rassa de la familia Picapoll, perque ab tal que sigüés moda, s' exposarián á tots los sacrificis haguts y per haver, y en prova de que estich ab lo cert, vegín com passa l' estiu la familia Picapoll. Inútil dir qu' es qüestió de passarlo a fora de Barcelona, ¡sino que diria la Societat!

Lo primer que fan, es llogar una caseta d' algun poble de la província, prenen precaucions que sigui algo solitaria, no fos cas qu' alguna família conegeuda los vegés. ¡Perque quina vergonya!! ¡¡quin rebaixa!! Vinga seguidament traslladó de mobles.

Ab quaranta duros mensuals que guanya, ó millor dit, que li donan á una oficina municipal ¿com poguer sostindre dues cases? Lo Senyor Quimet, quefe d' aquella família, composta de la seva muller D. Reparada y dues filles; Ceferina y Adriana.

Ell se queda á Barcelona, menjan en una fonda de baxa categoria; que per mes que digui als conegeuts que troba, qu' está vereneant y que ha vingut per un negoci, no li queda altre recurs qu' acudi á la oficina, si vol firmá nomina.

Pró qui fa un verdader sacrifici son elles; tot lo dia ficades á la caseta llogada, ahon no hi falta tota classe de porqueria, surtint una mica á la hora del sol per tornarse morenes.

Al dematí una dona 'ls va á la plassa, y ab ses compres abundan mes les patates y verdures que la carn.

—Si, Maria—diu la mare, á la dona que 'ls hi dà la vianda—porti forsa verdura; de carn massa que 'n menjan á Barcelona; hi disfrutem fent la vida de pagés! Fins crech que aquella bona dona, queda tota convensuda.

Totes tres estan desitjant tornar, puig se fastidian d' una manera bárbara.

—Mamá, ja va acabants l'estiu, aviat podrém tornar á Barcelona.

—Ay! si, filles meves, i y que tardaran á passar aquets dias que fan falta! pero marxar més aviat no pot pas ser, no es de bon tó, que dirian si ho sabian les nostres relacions! Nada, nada, á fastidiarnos un quant temps més.

Allí la calor es insoportable é impossibilitades de poguer pendre banys, no 'ls queda altre recurs que pendre duches, vuidant regadors una ab altre, posant aquella pessa feta un lago, de lo que s' entera lo propietari y les treu punt en blanch, puig no vol, y ab molta rahó, que li malmetin la propietat.

Se troban á Barcelona y á corre-cuya llogen un pis, ahont tenen d' esta tancades uns quants dies, fins arribá á l'época del regrés, cuydant de surti á la galeria á pendre lo sol, no fos eas que 'ls marxes lo color moreno que á costa de tantes fatiges han adquirit, i que no's perdi la patent, qu' acredita haver anat á estuejar!

Per fi arriba l'época tant desitjada, ó sigui per ells, l' era de la llibertat; vinga seguidament fer visites á *trotxe y motxe*, esplicant les seves impresions de viatje á San Sebastián, Bayona, Biarritz y hasta algú s' atreveix á dir que ha anat á New-Jersey, guardantlos de fer alguna planxa, les vistes fotografiques ó foto-tipies que ab moltes privacions han lograt obtenir.

Quantes families Picapollot hi ha, que tot lo mes lluny qu' han estat, ha sigut á *Manlleu*.

TRENCA CTRILLS.

MES ENLLÀ

Anava per un camí
molts cansat un pelegrí,
cercant la felicitat,
y la gent que al pas trobava
tothom, tothom l' endresava
mes enllà.

Y travessa per les sales
de richs palaus plens de gales
cercantla ab molt gran afany
y entre la remor que 's feya
de disbaixa, una veu deya
mes enllà.

A la gent de les montanyes
pregunta si en ses cabanyes
se troban ab ella ab pau,
y ab tristesa manifesta
diuen, abaxant la testa,
mes enllà.

Se n' entra ab defalliment
á los claustres d' un convent
y resta allí agenollat;
y ab la remor de l' absolta
ou una que altre volta
mes enllà.

Per fi en lo fossar, lloch sant,
ab ulls amarats de plant
cerca la felicitat;
y una figura espantosa
li diu obrint una fossa
mes enllà.

P. XEMANI DE LES GUILLERIES.

Antes que mal casat... Conco.

En una de les pintoresques racionades de la Conca de Tremp, s' hi asseu una població petita pero bufona, mitg comerciant y mitg pagesa, rodejada de innumerables fontetes de agua viva, que servexen de adorno y gran utilitat als pacífics y simpàtics habitants de aquella viletat.

Me'n recordo, com si fos avuy mateix, que al

cayent de una tarde del mes d' Agost, sortia de aquella viletat un jove d' uns quaranta sis anys, ben plantat y ben dispot. Tan bell punt com hagué arribat á la plasseta del Santuari de la Posa, desde ahont se contempla la rica y hermosa planuria del vinyam, lo pobre Estevet se va arrefexar á la soca del solitari é inclinat xipré, que com á centinella está guardant lo casal y antich Santuari de la Verge.

Així que va conexe que se li avenaba la cara d' una abundant suó, y pensant al mateix temps en los avisos que li havia donat un Barberot retirat, que ara fa de Secretari, y per mes senyees diuhuen, que ell se vanaglorie de titularse masó, y que jo ho crech molt bé, perque tots los seus actes y hasta 'l seu tipo, demostren que realmente es un auzellot feréstech, y molts diuhuen que es tisich, altres que es cuque de les minucies; si tot axó es veritat, no ho sé perque no so metge, pero lo que sé de cert es, que tretes les tares, no fa pas quatre carníceres y mitja. Pro, vamos, dexém corre aquest cap de bestiá entecat, y á tots los demés burrechs que 'l seguexen.

Lo pobre Estevet, com deya no fa gayre, sentintse baxá cara avall aquell líquid que per cert no te res de dols, se va apretá la barretina fins á taparli les orelles, y tancant hermèticament la boca, tal volta perqué fos mes copiosa la suor, va lográ inmediatament lo seu desitj; y al sentirse aquelles corrents per tot lo seu cos, se va traure del fons del infern del gech, lo seu modadoret tan ramejat y virolat, que, mes que obiecte de botiga parexie una pell de llargandaixa.

Y prou que fregave l' Estevet, pero com mes fregave mes adoll la suó li baxave, hasta que de tan fregar els vius y variats colors del modadoret varen quedar estampats en la cara del pobre xicot, quedant fet una máscara.

L' Alberto reblegat que com á sastre de la velluria, estava ocupat en fé jipons y calses en un recó de la plasseta, no va pugué menos que saludá al Estevet.

Ola noy, vas molt tibat! y que mudat que vas Esteve... vamos, vamos, que 'm sembla que... que voleu di Alberto, i que vull dir? que vas á fira, hoy? aixó si que no. Pues vamos, ahont tires se pot sabé? ja veureu, fins assí de lla, no gaire lluny. Ah truhan... no fassis lo simon del uncle, perque l' obiecte del teu viatje, ho se mes que tú, á lo menos tant

Verge santa de Castell-llebre, vos, Alberto, lo que sabeu es, esgarrá jipons de les dones, aixó si, pero endivinamó meu sentiment? Ca home ca, ¿que no sabeu alló, que set sastres no fan un home?

Al sentir lo esguerra jipons aquella descarga cerrada se ba posá com un bitxo, y acostantse li á fregá roba, li va dir, vamos Estevet, te vos jugá un tip de arengades que sé ahont vas, y per que vas? Està dit, si me ho endivinau jo ho pago, ó sino ja sabeu lo que vos toque.

Ja sás Estevet que no tinch cap lletra, pero cuan jo tacho una mirada, *patapum*, ja se lo que vuy, y en prova de aixó, joy que vas á veure la mossa de cal caga-trulls? Afedelisto si no sou un bruixot, Alberto, pues ja se lo que 'm toque, so perdut.

Home, home, quo t' ho he dit jo? Per més que siga un esguerra jipons y un xafa tarrossos, com molts me diuen, en cambi tinch molta esperiençia, fillet, y ja saps que la esperiencia es la mare de la audiencia. Ho sents ara? De la ciencia voléu dir, no pas de l' audiencia; sí, home, tot es hu.

Pues mira, Estevet, fa pochs días que jo y la meva Toña (que ja sas que no te cap pel de tonata) estavem parlant de tú, y jo li vaig dir: «saps Toña que tinch pò que l' Estevet es quedará concò? L' Estevet? Ca, home, ca, quin disbarat has dit. Pues sàpigues y entenguis que reparo que la professó li va per dins. ¿Vols dir? Ja ho he dit, y m' hi atinch.

¿No has reparat que l' Esteve, es puleix més de lo acostumat? Y no li has vist lo vestit nou de paten? Axó si que no. Pues sàpigues tot axó; y tampoch no saps qui l' ha fet lo vestit? ¿Que potsé l' ha fet lo cames crues del groch del Barata? No, home, no, que 'n sap ell de menar gats á fira. Pues lo vestit está fet, per lo sastre Turruella, que ja saps li agrada rostá la paella, y que quant vol, se les pinta tot sol.

Tot axó me fa creure, y ab molta rahó, que l' Estevet lo tindrém acomodat, dins pochs días, ab la Tresona de cal caga trulls, (parlant ab

perdó.) «Y realment es veritat tot axó Esteve? Vaja si ho es, y una veritat molt grossa, més grossa que la teva dona, y ja veus, que... Deu n' hi do.

Pues, ja que som sols, Alberto, faréu lo favor de dènarme algún informe sobre de aquesta mossoa. Ja veurás, més aviat te 'n donaria la meva bruxa (que jo li dich) vull dir la meva Toña. Pero si que 't diré, que antes no te cases, mira... y axó es una veritat més gran que tot l' Urgell, y la vall d' Ajé, y sempre he pensat que aquest adagi está fet per algún català, perque vaja, los cataláns, encara que siguém axuts de paraules, les poques que dihém valen mes que... totes les sessions del Congrés.

Donchs mira, ab poques paraules te diré que á la bordegasa no l' he vist mes que una vegada, y hem sembla, si fa ó no fá, porta be lo nas al mitg de la cara.

En quant al pare de la Tresona, diuen que 's espirituista, ademés es molt amich del Secretari, d' aquell que no acut al pes; també diuen que no s' acosta mai al temple sino 'l dia de la festa major, y solament hi va, (segons rumors) per sentir les carrees de semifuses que fa lo baix.

«Y de sa mare, que me 'n dihéo? De sa mare? Jesús María y Joseph, la sua mare ab la cara ja paga, vull dir que segons fama, sempre ha portat la camisa molt bruta, y segons rumors lo seu casament es de gos, axó es, han viscut sempre embrutits y apartats de la Iglesia. Ja veus, fillet, com de tot hi ha en la vinya del Senyor.

No obstant, dech dirte, que la noya pot ser honrada y tot lo demés, pero... si fosses fill meu, m' estimaría més veuret garrotat pels moros, que no pas embolicat entre mitg de tanta brutícia...

Ademés, se de bona tinta, que la Tresona es d' aquelles que 'ls agrada alsar lo colze, i m' entens? Voléu dir que sap de ballar? No, home, no; vull dir que no es ayguadera. Així al que veig es de aquelles que agafen los alegrets ó be s' emborratzen, hoy? Vaja, tu l' has mort, axó mateix volia dir, ni més ni menos. Al sentir lo pobre vicot semblants informes, se va posar tot trist, y al moment, li varen venir uns tremolins molt forts, tan forts ó més encara que 'ls que acostume á tení l' directó de la Camama, quant somie qu' está agonitzant.

Enseguida l' pobre xicot, tot cap ficat, va agafá 'l seu bastonet de frexa, y despedintse del esguerra-jipons vá continuá 'l viatge fins al masiot.

Al arribá al llinal de la porta va tomá un roch y pam... pam... quiá? ¿qué est l' Estevet? jo mateix ya respondre, (tot mal humorat, ay Estevet del meu cor, ja baxo tot seguit, espérat un moment, que tinch que encendre la llum. La llum ray prou que la tenia encesa, sino que com feya vuy días que no s' havia pentinat los cabells, podeu contá quin niu de garses deye triginá, se va acostá al mirall, se vá arreglá com vá pugué les mitxes, y se vá posá un mocadó al cap per ocultá sos defectes.

Ditxosos ulls... Estevet, pujém, pujém cap dalt que soparás. Deu mos dó bona nit, bona gent: bona nit Estevet. ¿Qué tal avis? trempats com altre cosa. «Y tú? Jo... jo axís... mitx en plata y mitx en quartos; y procurant dissimulá tot lo possible, va agafá una cadira, y va sopá en companyía de tots los demés. La noya que no apartava la vista del seu xicot, y veheant que no les tenia totes, s' hi va acostá dihentli: ay, ay... ¿qué tens?

«Que no está bona la teua Mare? prou gracies á Deu.

«Y donchs? res Tresona res, ja t' ho esplicaré: Acabat de sopá van quedá sols, va dí: mira Tresona m' han dit de tú moltes cosotes; y sabs també 'l que m' han dit? Mira m' han dit que si m' casava ab tú, no guanyaré prou per pá, perque segons veus surts á mitja arroba diaria, Pues mira Estevet, tot axó es una guixa, pues sàpigues que no surto á lliura cada dia, y en prova de axó, moltes vegades me pase, que ab una mossegada de pá, me faig petá un porronet de vi. Alsa noya, (va pensá l' Estevet) ja te tinch al parany.

Y procurant trencá la conversa, se va despedí de la Tresona y de aquell casot, repetint durant lo seu regrés, primé 'm quedare conco, sí, antes que torni á fer cap pas per casam ab una noya que no sia de recibo.

L' NOTARI DE LLORDA.

ULTIMES NOVES

Diuen de Sabastopol,
que's va negre per du dol.

S'ha confirmat la notícia,
de que a Xina hi ha brutícia.

Aquesta notícia estranya,
potsé's refereix a Espanya.

Se sab que ja es al Perú,
un home que no es ningú.

Se diu (pero ab gran reserva.)
Que'l molt ploure engrexa l'herba

Ni a Pelagalls ni a Malgrat,
hi ha hagut cap novetat.

Per conducto d' Inglaterra,
se sab a Calaf que's xerra.

Durant tota la setmana,
cap del vius s'ha mort de gana.

PERE CHISTOS.

CARTES DE FORA

Tarrasa 30 de Agost de 1897.

Senyor Director de LA BARRETINA.

Molt senyor meu: Concedexim que siga la present, continuació de la carta anterior, perquè desitjo demostrar fins a quin extrém arriba la acció anticatólica en aquesta ciutat, donant a conèixer les males armes que s'esgrimen.

L'error més funest de nostre sige es, com tots sabem, aquell que axeca l'altar de Cristo al mateix nivell que als altars dels falsos deus, y a tots ofereix igual sacrifici. Consta, donchs, que tal error n'es llum y guia de la major part dels enllustrats tarrassencs, com ho provan ses conegeudes costums.

Sent axis, ningú estranyarà la existència d'una secta secreta, que encara que no vol tenir lo nom de masònica, se sab de cert que està empeltada ab la negra Masoneria com en un arbre de moltes branques que fan sombra per tot, y sols tenen una soca, quines arrels son colgades al fons de terra y se alimentan jab lo verí del infern!...

Del mateix modo que cada branca té les seves branquetes y fulles, la secta també està formada per grups de diferents graus, que cada un aparenta ser independent, a fi de conquistar a persones de bona fé. Per xó, ses Constitucions permeten lo confessarse, pro prohiben terminantment esplicar al Pare Confessor cap de les intencions y accions de la mateixa: rahó poderosa que confirma hi han grups de gent d'iglesia.

L'objecte principal (parlant ab falsedad) es, procurar lo be material y moral de la Societat. Mes si examinem els fets, veurem que axó vol dir, apoderarse de la direcció del municipi, de la ensenyança; protegir los cassinos y demés llochs d'enllustració; tolerar tota mena de errors y de escàndols, y... ser, al mateix temps, un poch piadós, per fer viure a les bones obres parroquials, ab tot lo rauquisme possible, o matarles lo dia que 'ls convinga.

Ella es qui fa les maniobres y pastarades (candidatures) en temps de eleccions, y no pert may. Te presidencia honorifica en totes parts, menos al Cel. Y basta contemplar ab bona intenció y atenció los misteris de dolor de les societats catòliques de Tarrasa, per comprender fins hont arriban los dominis y dimonis de la Secta fatal.

Es com una llarga cadena feta de tota mena de metalls, quins estrems son moguts secretament pe 'ls poderosos caciques. Resulta, donchs, que seduhits per la lluentó del or y de la plata, son moltissims los ignorant que obran segons los desitjos y disposicions de la farsanteria mandilera.

Un altre dia, si Deu vol, relatarém, ab calmeta y bon genit, algun fet històrich que no dupto donarà goig y satisfacció als bons barretinaires.

Me repetexo de V. atent y S. S. q. s. m. b.

LLANA PURA.

Ysona 25 de Agost 1897.

Senyor Director de la BARRETINA.

Agrahiria's dignés insertar aquestes quatre ratlles per veure si s'esmenarà la persona que's pren la llibertat de llegir LA BARRETINA de franch.

Hi ha un suscriptor de LA BARRETINA a Ysona que li fan falta molts números, que han sortit tots de l'Administració, no mes desitge que, la persona que te lo gust de llegirla que continue en hora bona; pero que en acabat la torni a enviar o li doni la direcció que li toque.

Queda de vosté S. S. q. b. s. m.

MATILDE ABELLA DE BURGUES.

CANTARS

(DEL VELLET HUMORÍSTICH)

Podém comprarne la gloria
ab virtuts, y no fem res;
y si's comprés la hermosura
no hi hauria ningú lleig.

A la professió de Corpus
soLEN precedir les trampes;
perque tocadors no faltin
molts tot sovint les ensajan.

Molts esperan ser felisos
en quant arribe la gordia;
mentres s'aguantan les calses
ab elàstichs de simolsa.

Lo capellá fa badalls
ab catorze anys de carrera,
y dotze mil ralets guanya
un empleyat sense lletres.

J. C. E.

RONA LLISSÓ

Un senyor dels de copa, recient vingut de Barcelona que per les senyals havia freqüentat més los cafés que les Iglesies y que havia llegit per desgracia la Camama y altres paperots enllustrats ab lo mateix betum que aquella, convertant ab lo Sacerdot d'un poble rural, volgué fer brometa en coses de Religió, y parlant de la confessió, li digué: «Senyor Vicari, jo no'm confessó may, per la senzilla rahó de que no faig pecats.» A lo que'l Sacerdot que era home senzill y sens ningun pel a la llengua, li contestà: «Dispensi senyor Fernando, en quant a lo que vosté acaba de dir, sols coneix dos classes de personnes que no's confessan: les que no han arribat encara al us de rahó y los que l'han perdut.

EPÍGRAMES

Paco, fill de D. Marsal
se burlá de D. Enrich
que, preantse de ser rich,
al barret duya un trapal.

Son color cambiat fou
y al instant respón confús:
—De aquest barret no'n faig us
sino los dies que plou.

L'ESCRIVENT DEL REGISTRE DE CONILL.

TRENCA-CLOSCAS

XARADA

Ma primera, es animal
que prop d'aygues sol criá:
sa carn es sabrosa,
y molt bona per menjá.
Es la segona, nota musical,
y en menjadors, trobaré mon total.

UN CANTANT MUT.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1	2	3	4	5	6	7	8	Nom d'home.
1	2	3	1	2	3	2		Carrer de Barcelona.
2	8	3	5	3	2			Nom de dona.
*	1	2	3	1	7			Ofici de home.
3	5	6	2					Ciutat de Italia.
6	2	3						Part del globo.
4	8							Pronom.
								Consonant.

ESCANYA VEYAS.

GEROGLIFICH

Llis

TRESINACHS.

TARGETA

Dr. Manel Sala

SEBA.

Formar ab aquestes lletres lo nom de dues ciutats catalanes.

J. SOL-LÀ Y C. A.

ROMBO

1.ª ratlla, Consonant; 2.ª, Gra; 3.ª, A tothom agrada; 4.ª, Per alimentar; 5.ª, Consonant.

FLORETES.

(Les solucions en lo número vinent.)

Solucions als Trenca-closques del número passat.

Xarada: Ca-na-ri.

Logogrifo numéric: Emilia.

Del mi ra.

Ters de silabes: Mi do re.

Ra re sas.

Targeta: La Barretina.

X

C U P

Rombo: X U C L A

P L A

A

J. Canadell, Olesa; Enviat liquidació: Girarém.—Lo timbaler del Bruch: Re, re, re.—Oscar Salveny: Gracies de la seva dedicatòria. Va.—Trenca-Cetrills: ¡Ah dolentot!: Anirá la prosa y lo vers.—J. Lladó O.: Irregulars antili a istil de les altres regions, la publicarém.—Doctor Simveyes: ¡Horror, Terror y Furor!... Beranger va batejar a tres barcos d' aqueix modo, donchs igual li dirém ab ses composicions.—J. C. M. P.: No está be, pro no está mal, ab la particularitat de que son guspíres y no centelles.—F. Lluís Jové: Defectuosa é impropia pel periódich.—Tófol Pla: ¡Pla, com se 'ns torna! Envihi mes y mes curt.—Llanut y... etz.: Home, home; ¡besar á la puresa!... ¡Qué 'ns diu are! De axó y lo altre, res.—Leopoldini: ¡Carregada de dolor! - assili fregues: Veurém si retocat.—Zobico: Anirá lo que vosté 'n diu cantar.—F. Q. G. B.: S. R. de P.; ¡Quantes inicials!: La poesia anirá.—Lo Pastoret de Vilaforní: Tot, tot, tot ho acceptém y ¡envihins sovint!—Barcelony: Rebut lo qüento-xarada, sense solució; en vihinsla.

SERVEY DE LA BARRETINA

LA BARRETINA, per medi de carta fent l'encarrech y remissió de l'import, se cuyardrá de comprar tota mena d'objectes que siguin del ram de llibreria y objectes de escriptori, enviantlos a qui fassi l'encarrech ab tota puntualitat y franchs de port.

Pera utilzar el Servey es precis: escriure una carta al Administrador de LA BARRETINA, demandant lo que sigui ab claretat y precisió e incluint l'import (si aquest no 'l sap qui fa l'encarrech y per lo tant no 'l pot enviar, l' Administrador li escriurà participantli quant puja a fi de que 'l pugui remetre immediatament). Un cop l'Administrador tindrà l'import de lo demandat, farà tot seguit l'envi que serà franch pera 'l suscriptor.

Si's vol certificat envihis un ral de mes.

Estampa LA CATALANA. Dormitori de Sant Francesch, 5.